

Ἄλλ' ἐπεὶ ὁ στόλος τῶν πολεμίων
προσφερόμενος τῇ Ἀττικῇ κατὰ τὸ Φαληρικὸν

Ἀλλὰ ὅταν ὁ στόλος των εχθρῶν,
καθὼς πλησίαζε στην Ἀττικὴ ἀπὸ τὴν πλευρὰ του
Φαλήρου,

ἀπέκρυσεν τοὺς περίξ ἀίγιαλους,

ἐκρυσε με τὸ μέγεθός του τις γύρω ακρογιαλιές

οἱ Πελοποννήσιοι ἐπάπταινον πάλιν πρὸς τὸν
Ἴσθμόν.

οἱ Πελοποννήσιοι φοβισμένοι σκέφτονταν να
αποπλεύσουν πάλι για τὸν Ἴσθμό <της Κορίνθου>.

Ἐνθα δὲ ὁ Θεμιστοκλῆς ἐβουλεύετο

Εἰδὼ / τότε, βέβαια, ὁ Θεμιστοκλῆς σκεφτόταν

καὶ συνετίθει τὴν πραγματείαν περὶ τὸν
Σίκιννον.

καὶ κατάστρωνε τὸ θέμα γύρω ἀπὸ τὸν Σίκιννο.

Ἦν δὲ ὁ Σίκιννος Πέρσης μὲν τῷ γένει,
αἰχμάλωτος,

Καὶ ὁ Σίκιννος ἦταν Πέρσης ὡς πρὸς τὴ γενιά,
αἰχμάλωτος,

εὖνους δὲ τῷ Θεμιστοκλεῖ καὶ παιδαγωγός τῶν
τέκνων αὐτοῦ.

φιλικός ὅμως πρὸς τὸν Θεμιστοκλή καὶ παιδαγωγός των
παιδιῶν του.